

Arrest

nr. 110 758 van 26 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoense origine te zijn. U beweert afkomstig te zijn van het dorp Gawmurda in het district Qarabagh van de provincie Ghazni. In uw dorp werd u verliefd op een getrouwde vrouw, L.(...), met wie u ongeveer anderhalve maand een geheime relatie had. U sprak op geregelde tijdstippen buitenshuis met L.(...) af. Toen de echtgenoot van L.(...), J.(...), een soldaat bij het ANA, op een dag naar zijn werk was, nodigde L.(...) u bij haar thuis uit. Omdat J.(...) echter vroeger dan verwacht naar huis kwam, betrapte hij u samen halfnaakt op de zetel. J.(...) probeerde u daarop met een mes aan te vallen, maar in het gevecht dat daarop volgde wist u hem te overmeesteren en kreeg hij per ongeluk een dodelijke steekwonde aan zijn hals. U liet L.(...) achter en vluchtte het huis uit naar het huis van uw oom. Daar hoorde u via de telefoon van uw moeder dat uw broer M.(...) H.(...) door de politie, die samen met de familie van J.(...) en de imam naar uw huis was

gekomen, was opgepakt omdat zij u niet konden aantreffen. Uw broer zou nog steeds in de gevangenis zitten. U verliet hierop Afghanistan rond september/oktober 2011. U kwam in België aan op 14 oktober 2012 en u vroeg 's anderendaags asiel aan.

U legt geen enkel document voor ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw herkomst uit het dorp Gawmurda van het district Qarabagh in de provincie Ghazni is namelijk ongeloofwaardig. Vooreerst wordt opgemerkt dat u geen enkel document voorlegt om uw nationaliteit of herkomst te staven. Doorheen uw relaas is tevens gebleken dat uw kennis van uw regio van herkomst uitermate beperkt is, waardoor ernstige twijfels rijzen bij uw bewering hier uw hele leven tot aan uw vertrek te hebben gewoond.

Ten eerste bevat uw geografische kennis omtrent uw dorp en district belangrijke lacunes. Uit uw verklaringen blijkt dat u af en toe naar het districtscentrum van Qarabagh ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd naar de dorpen die u passeerde op de weg van Gawmurda naar Qarabagh kunt u enkel het dorp Zardolou antwoorden. Na Zardolou zou volgens uw verklaringen een woestijn liggen (CGVS, p. 11). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare kaarten van uw district blijkt echter dat Zardolou nog door tal van dorpen is omgeven die u logischerwijs zou moeten passeren onderweg van Gawmurda naar Qarabagh.

Daarnaast bent u zeer slecht op de hoogte van gebeurtenissen die zich de laatste jaren voor uw vertrek in uw regio hebben voorgedaan. Gevraagd naar natuurrampen die zich de laatste twee, drie jaar voor uw vertrek voordeden in uw district of provincie, antwoordt u dat er ongeveer vijf jaar geleden een overstroming plaats vond in Qarabagh (CGVS, p. 13). Op de vraag of er recenter nog overstromingen waren antwoordt u dat er voor zover u weet geen waren toen u nog in Qarabagh was. Uit informatie van het CGVS, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er zich in januari 2011 een overstroming voordeed in Qarabagh en dat er hierop 280 ton dringende voedselhulp werd verdeeld onder 2324 noodlijdende families in Qarabagh. Aangezien u op het moment van de overstroming volgens uw verklaringen nog in Gawmurda verbleef, is het vreemd dat u hier niet van op de hoogte bent, zeker aangezien u wel van een eerdere overstroming in uw district op de hoogte blijkt te zijn.

Ook omtrent de laatste verkiezingen die in Afghanistan werden georganiseerd legt u vreemde verklaringen af. U verklaart dat de verkiezingen in uw district niet plaats vonden uit angst voor de Taliban (CGVS, p. 12). Toch kunt u niet zeggen wanneer deze verkiezingen hadden moeten doorgaan. Uit informatie van de Commissaris-generaal blijkt echter dat de Taliban zowel voor de verkiezingen van 2009 als die van 2010 inwoners van Ghazni, en specifiek die van Qarabagh, actief geïntimideerd hebben om niet aan deze verkiezingen deel te nemen. Zo werd in 2009 een radiozender opgericht die onder andere in Qarabagh inwoners trachtte te overtuigen om niet te gaan stemmen dat jaar. Er zouden ook dreigbrieven onder de bevolking van Qarabagh zijn verspreid door de Taliban in de aanloop naar de verkiezingen. In 2010 werden onder andere in Qarabagh verschillende snelwegen afgesloten door de Taliban in de aanloop naar de verkiezingen. Ook maakt een AREU rapport uit 2011 gewag van intimidatie van de Taliban in het district Qarabagh. Gelet op deze intimidatie van de Taliban tijdens de twee laatste verkiezingen die in Afghanistan plaats vonden en aangezien u ook zelf aangeeft dat de bevolking bang was van de Taliban, is het vreemd dat u niet weet wanneer deze verkiezingen ongeveer plaatsvonden. Het is des te vreemder dat u niet weet dat de laatste verkiezingen in Afghanistan de parlementaire verkiezingen van 2010 waren, aangezien u in uw relaas zelf verwijst naar de moord op een kandidaat voor deze verkiezingen, Najeeb Gulistani (CGVS, p. 14). Volgens u zou deze moord echter zo'n vijf à zes jaar geleden plaats hebben gevonden, terwijl die volgens onze informatie in de zomer van 2010, dus omtrent de laatste verkiezingen, gebeurde (zie bewijsstukken 7 en 8). Aangezien u dit incident zelf aanhaalt, is het vreemd dat u zo slecht op de hoogte bent van wanneer het incident zich precies voordeed.

Gevraagd naar andere veiligheidsincidenten in uw regio stelt u dat de Taliban overdag niet aanvallen, maar 's nachts mensen ontvoeren (CGVS, p. 13). U kunt, hiernaar gevraagd, echter geen specifieke incidenten noemen (CGVS, p. 13 en 14). Dit is zeer vreemd aangezien in de zomer van 2007 Taliban een groep van 23 Noord-Koreaanse missionarissen gevangen namen, enkele weken gijzelden en twee leden van de groep executeerden. Gezien uw relaas omtrent Taliban die mensen in uw regio ontvoeren is het vreemd dat u dit incident niet aanhaalt. Ook is het vreemd dat, hoewel u stelt het dorp Tamkai te kennen en zegt dat het in de buurt van uw dorp ligt, niet op de hoogte bent van het feit dat daar op 23 mei 2010 een aanval op de plaatselijke middelbare school voor meisjes plaatsvond, waarbij deze school grotendeels werd vernield. Uw verklaring voor uw onwetendheid, namelijk dat u niet wist

wat er buiten uw dorp gebeurde, is onbevredigend aangezien u zelf meermaals incidenten aanhaalt in uw relaas die zich buiten uw dorp hebben voorgedaan, zoals de moord op Najeab Gulistani en het incident op het Lise Sultan Mahmud in het centrum van Qarabagh (CGVS p. 3, 14 en 15).

Bovendien is het uiterst bevreemdend dat u geen enkele internationale hulporganisatie die in uw regio actief was, kunt noemen (CGVS, p. 14). Geconfronteerd met de organisaties PRT en USAID, kent u deze niet. Uit onze informatie blijkt echter dat deze twee in Afghanistan alomtegenwoordige organisaties ook in uw regio actief waren en zijn. Het is dan ook vreemd dat u deze, noch enige andere organisaties kent. Uw verklaring als zou u de logo's van deze organisaties niet kunnen lezen, is gezien de bekendheid van deze organisaties in Afghanistan, niet bevredigend. Daarnaast is het vreemd dat u aangeeft dat u wel al van de naam Faiz Mohammad Katib Hazara hebt gehoord, maar niet weet wie hij is. Aangezien deze man, die ook wel de vader van moderne Afgaanse geschiedenis wordt genoemd, uit uw district afkomstig is en net als u Hazara is van etnische origine, mag aangenomen worden dat u weet wie deze persoon is.

Gezien het bedrieglijke karakter van uw afkomst uit het dorp Gawmurda in het district Qarabagh van de provincie Ghazni, kan ook aan uw beweerde problemen geen geloof worden gehecht. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

Om dezelfde redenen kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. De vaststelling dat u niet uit het dorp Gawmurda afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel “1.2 van de Vluchtelingenconventie”. De vrees voor het leven wijst op een persoonlijke en psychische toestand. Deze vrees wijst op het bewustzijn van het risico in Afghanistan door een soldaat bij het ANA vermoord te worden. Verzoeker werd ook door de Afghaanse politie en de imam van zijn dorp gezocht. Ten slotte is verzoeker in een wraaktoestand verwickeld met de familie van J., een soldaat bij het ANA. Gezien de bedreiging waarmee verzoeker en zijn familie werden geconfronteerd en het feit dat verzoeker een doelwit geworden is, had verzoeker geen andere keuze dan te vluchten. Verzoeker kan in zijn land van herkomst ook niet op bescherming van de nationale en lokale autoriteiten rekenen en heeft in Afghanistan geen intern vluchtalternatief meer. De familie van verzoeker is machteloos geworden.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de “Wet Motivering Bestuurshandelingen, zijnde de materiële motiveringsplicht”. De bestreden beslissing stelt ten onrechte dat verzoeker zijn afkomst niet aannemelijk maakt en verzoeker stelt vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor de zoveelste keer naast de kwestie staat. Uit de verklaring van verzoeker blijkt dat hij het contact met zijn familie verloren heeft, waardoor hij ten tijde van het gehoor geen documenten kon voorleggen. Desalniettemin brengt de afwezigheid van identiteitsdocumenten de gegrondheid of geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag niet in het gedrang. Uit een bloemlezing van het gehoorverslag moet worden vastgesteld dat verzoeker, ongeacht de afwezigheid van identiteitsdocumenten, geloofwaardige en eerlijke verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker heeft immers persoonsgebonden kennis van zijn dorp en regio getoond, ter staving van zijn nationaliteit, reële verblijfplaats en regio van afkomst die tot op heden onder invloed van de taliban staat. De informatie die verzoeker gegeven heeft, toont aan dat hij wel degelijk van het district Qarabagh is en dat hij ruime geografische kennis van zijn regio bezit. Verzoeker stelt ook vast dat de bestreden beslissing hem verwijt geen kennis van specifieke data te hebben terwijl het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk verklaarde niet geïnteresseerd te zijn in precieze data. Het is eveneens vreemd dat de bestreden beslissing de kennis van internationale organisaties verwacht, terwijl verzoeker een boer is en niet geschoold is. Het asielrelaas van verzoeker wordt niet geanalyseerd.

Wat de subsidiaire bescherming betreft voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker merkt op dat de graad van conflict-gerelateerd geweld in zijn regio van afkomst toenemend van aard is. De inwoners van het dorp Gawmurda kunnen niet meer op bescherming rekenen van nationale en internationale autoriteiten. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft nagelaten onderzoek te doen of er een schending kan zijn van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet in het kader van de veiligheidssituatie in het dorp Gawmurda in het district Qarabagh in de provincie Ghazni. Verzoeker leest in de bestreden beslissing een stereotype en algemene motivering die op negatieve beslissingen van Afghaanse asielzoekers wordt toegepast. Zijn afkomst uit het dorp Gawmurda wordt met alle middelen van recht bewezen, zijnde aan de hand van zijn coherente verklaring en geografische kennis omtrent zijn regio. Bovendien besluit het UNHCR dat delen van Ghazni gekenmerkt worden door een situatie van veralgemeend geweld en dat Afghaanse asielzoekers uit deze regio nood hebben aan internationale bescherming. Tot op heden wordt de regio geteisterd door toenemende activiteiten van de taliban. Het gevaar voor verzoeker in Qarabagh wordt echter niet geanalyseerd. In het licht van het voorgaande kan niet in twijfel worden getrokken dat verzoeker in Afghanistan een reëel risico loopt om steeds onmenselijk en vernederend behandeld te worden. Meer nog, dat er in Afghanistan geen intern vluchtalternatief meer is.

Ter terechtzitting legt verzoeker een fotokopie van zijn taskara neer en van de enveloppe waarmee hij deze heeft ontvangen. De originelen worden getoond.

2.2. De Raad is van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in de laatste jaren voor zijn vertrek naar België daadwerkelijk in het dorp Gawmurda in het district Qarabagh in de provincie Ghazni in Afghanistan verbleven heeft. De kennis van verzoeker van deze regio is dermate beperkt dat de Raad geen geloof kan hechten aan zijn beweerde afkomst. Gevraagd naar natuurrampen in de regio weet verzoeker slechts een overstroming die vijf jaar geleden plaatsvond op te noemen (stuk 4,

gehoorverslag CGVS, p. 13). Ook wanneer hem expliciet gevraagd wordt of hij nog weet heeft van andere recentere overstromingen antwoordt verzoeker dat hij geen weet heeft van andere overstromingen in Qarabagh (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 13). Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat begin 2011 de voedselverdeling werd opgestart ten gevolge een overstroming waarbij 2324 getroffen families een totaal van 280 ton aan voedselhulp nodig hadden. Aangezien verzoeker volgens zijn verklaringen pas in september of oktober 2011 Afghanistan verliet is het niet aannemelijk dat hij geen weet heeft van deze overstroming (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 8 en 9 en stuk 10, verklaring CGVS, vraag 36). Ook omtrent de laatste verkiezingen in Afghanistan legt verzoeker incoherente verklaringen af. Zo stelt hij dat de verkiezingen in zijn regio niet plaatsvonden omwille van de angst voor de taliban (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 12). Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker niet kan zeggen wanneer deze verkiezingen hadden moeten plaatsvinden. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de taliban zowel voor de verkiezingen van 2009 als die van 2010 actieve intimidatiecampagnes voerden om de burgers aan te zetten niet deel te nemen aan de verkiezingen. Zo werd in 2009 een radiozender opgericht en werden in 2010 snelwegen afgesloten. Bovendien vernoemt verzoeker Najeeb Gulistani, die kandidaat was bij de parlementaire verkiezingen van 2010, maar schat hij verkeerdelijk dat hij zo'n vijf tot zes jaar geleden vermoord werd, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat dit in 2010 gebeurde (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 14). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf aangaf niet geïnteresseerd te zijn in specifieke data, stelt de Raad vast dat verzoeker deze vraag uit zijn context ruikt. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde inderdaad niet geïnteresseerd te zijn in specifieke data wanneer gevraagd werd of verzoeker zich specifieke incidenten herinnerde (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 14). Echter, gevraagd naar de verkiezingen vroeg het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk aan verzoeker wanneer deze plaatsvonden, waarop verzoeker het antwoord schuldig moest blijven (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 12). Ook met betrekking tot de moord op Najeeb Gulistani stelde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen expliciet de vraag wanneer dit ongeveer gebeurde (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 14). Hoewel hierbij niet gevraagd werd naar een precieze datum stelt de Raad vast dat verzoeker hierop antwoordde dat dit vijf of zes jaar geleden gebeurde, terwijl dit in werkelijkheid in 2010 plaatsvond en bijgevolg bezwaarlijk kan gesteld worden dat verzoeker de periode correct kon inschatten. Daarenboven is het niet aannemelijk dat verzoeker gevraagd naar incidenten in de regio slechts zeer algemeen antwoordt dat de taliban overdag niet aanvallen, maar 's nachts mensen ontvoeren (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 13), maar er niet in slaagt een specifiek incident op te noemen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 14). Ook wanneer hem even later gevraagd wordt een specifiek incident te vermelden, zoals een aanval op de taliban door het Amerikaanse of Afghaanse leger stelt verzoeker slechts algemeen dat er op dagelijkse basis incidenten waren (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 14). Wanneer de vraag een derde maal wordt gesteld stelt verzoeker dan weer dat er sinds Karzai aan de macht kwam drie districtshoofden en Najeeb Gulistani werden vermoord. Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoeker de moord op Najeeb Gulistani niet correct in de tijd kon situeren.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift een aantal zaken opsomt die hij wel kon beantwoorden of situeren, stelt de Raad vast dat dit geenszins afbreuk doet aan de bovenstaande vaststellingen. Het bovenstaande volstaat om te oordelen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in de laatste jaren voor zijn vertrek naar België daadwerkelijk in het dorp Gawmurda in het district Qarabagh in de provincie Ghazni in Afghanistan verbleven heeft.

2.3. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde (recente) herkomst uit het dorp Gawmurda in het district Qarabagh in de provincie Ghazni in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus merkt de Raad op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar

geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat de graad van conflict-gerelateerd geweld toenemend van aard is in de regio en het UNHCR besluit dat de situatie in de provincie Ghazni gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld en asielzoekers uit deze regio nood hebben aan subsidiaire bescherming, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land /regio van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn afkomst uit en verblijf in Afghanistan zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst.

Verzoeker verhindert zowel het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011). Door het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan subsidiaire bescherming niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3412 (c)).

Wat betreft de door verzoeker neergelegde taskara merkt de Raad op dat dit document niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 zijn, waardoor het niet in overweging kan worden genomen.

Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het gehoor aangaf geen contact meer te hebben in Afghanistan ter verschooning van het feit dat hij geen documenten kon opvragen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 8). Het is dan ook bevreemdend dat verzoeker er thans in geslaagd is om zijn taskara toegestuurd te krijgen. Wanneer verzoeker tijdens de terechtzitting om enige verduidelijking werd gevraagd geeft hij aan dat hij in Antwerpen een landgenoot is tegengekomen die naar Afghanistan ging en waaraan hij gevraagd heeft om zijn moeder te bezoeken en haar te vragen om hem zijn taskara te bezorgen. Verzoeker geeft ook aan dat dit de enige manier was gezien hij niet over een telefoonnummer beschikt en er geen postkantoor aanwezig is, waardoor er geen brief kan worden verstuurd. In het licht van het voorgaande is het des te bevreemdend dat verzoeker zijn taskara werd verzonden vanuit Iran, hetgeen blijkt uit de neergelegde enveloppe. Hoe dan ook biedt een taskara geen enkele indicatie over werkelijke verblijfplaats(en) en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België. Ook de enveloppe waarmee verzoeker de taskara heeft ontvangen kan verzoekers verblijf in Afghanistan niet aantonen.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoon.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF